

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
імені АДМІРАЛА МАКАРОВА

ГУМАНІТАРНИЙ ВІСНИК НУК

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 17

Миколаїв
2024

Редакційна колегія збірника:

Бобіна О. В., канд. іст. наук, доц. (Миколаїв)
Вашкевич В. М., д-р філос. наук, проф. (Київ)
Гогоренко О. В., д-р філол. наук (Миколаїв)
Деркач В. М., заслужений тренер,
канд. наук з фіз. виховання та спорту, доц. (Миколаїв)
Карсканова С. В., канд. психол. наук, доц. (Миколаїв)
Коваль С. С., канд. фіз.-мат. наук, доц. (Миколаїв)
Матійко О. В., заслужений діяч мистецтв (Миколаїв)
Міняйлова А. В., канд. пед. наук, доц. (Миколаїв)
Наливайко В. С., канд. техн. наук, проф. (Миколаїв)
Трибулькевич К. Г., д-р пед. наук, доц. (Київ)
Філатова О. С., д-р філол. наук, проф. (Миколаїв)
Філіппова Н. М., канд. філол. наук, проф. (Миколаїв)
Чугуєва І. Є., канд. психол. наук, доц. (Миколаїв)
Яцунський О. С., заслужений тренер, доц. (Миколаїв)

Відповідальний за випуск: **Бобіна О. В.**

*Друкується за рішенням Вченої ради
Навчально-наукового гуманітарного інституту
Національного університету кораблебудування
імені адмірала Макарова
(протокол № 3 від 24.10.2024 р.)*

Гуманітарний вісник НУК: збірник наукових праць. — Випуск 17. —
Г 94 Миколаїв : Іліон, 2024. — 122 с.

У віснику опубліковані статті, що узагальнюють досвід роботи та результати досліджень у сфері вищої освіти та інших галузях знань. Основні рубрики вісника відповідають напрямам гуманітарної підготовки та соціально-гуманітарної освіти, яка здійснюється Навчально-науковим гуманітарним інститутом Національного університету кораблебудування. Вісник розрахований на викладачів, наукових працівників, фахівців, молодих науковців у сфері вищої освіти.

УДК 001(062.552)

© Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова, 2024

6. Левенец В. Н., Линько Я. В. Спортивна травматологія. Київ: Олімпійська література, 2008. 215 с.
7. Платонов В. Н. Система подготовки спортсменов в олимпийском спорте. Общая теория и ее практические приложения. Киев: Олімпійська література, 2004. 808 с.
8. Платонов В. Н. Травматизм в спорте: проблемы и перспективы их решения. *Спортивна медицина*. 2006. № 1. С. 54–77.
9. Подоляка, П. С., Ногас, А. О., Гуцман, С. В., Андреева, О. Б. (2022). Спортивный травматизм у сучасному спорті. *Rehabilitation and Recreation*, №11. 220–226.
10. Спортивные травмы. Основные принципы профилактики и лечения / Под ред. П. Ренстрема. Киев: Олімпійська література, 2002. 379 с.
11. Cross, E. R., Lynch, S. M., Miller, P. E., Hunt, D. L., Stein, C. J. (2024). Injury Patterns in Fencing Athletes – A Retrospective Review. *International Journal of Sports Physical Therapy (IJSPT)*, № 19(9), 1108–1115.
12. Giulio S. Roi, Diana Bianchedi (2008). The science of fencing: implications for performance and injury prevention. *Sports Medicine*, № 38(6), 465–481.
13. Greenhalgh, A., Bottoms, L., Sinclair, J. (2013). Influence of surface on impact shock experienced during a fencing lunge. *Journal of Applied Biomechanics*, № 29, 463–467.
14. Harmer, P. A. (2008). Getting to the Point: Patterns and Medical Care in Competitive Fencing. *Current Sports Medicine Reports*, № 7, 303–307.
15. Jun, Iwamoto, Tsuyoshi, Takeda, Kiyohisa, Ogawa, Hideo, Matsumoto (2007). Muscle strain of the subscapularis muscle: a case report. *The Keio Journal of Medicine*, № 56(3), 92–95.
16. Roi, G. S., Bianchedi, D. (2008). The science of fencing: implications for performance and injury prevention. *Sports Medicine*, № 38, 465–481.
17. Wai Man, Chung; Simon, Yeung; Arnold, Yu Lok Wong; Ida, Fong Lam; Philip, Tat Fai Tse; Dinishi, Daswani; Raymond, Lee (2012). Musculoskeletal injuries in elite able-bodied and wheelchair foil fencers – a pilot study. *Clinical Journal of Sport Medicine*, № 22(3), 278–280.
18. Zemper, E., Harmer, P. A. (1996). Fencing. In: Epidemiology of Sports Injuries (Caine, D, Caine C, Lindner K, et al.), *Human Kinetics, Champaign, IL* (pp. 186–195).

Martsinkovsky I. B., Associate Professor of the Department of Theoretical Foundations of Olympic and Professional Sports, Education and Research Institute of Humanities of Admiral Makarov National University of Shipbuilding (Ukraine, Mykolaiv), mib-1958@ukr.net

Yerofieienko A., Student of the Specialty 017 Physical culture and sports, Education and Research Institute of Humanities of Admiral Makarov National University of Shipbuilding (Ukraine, Mykolaiv), nastyaerofeenkko@gmail.com

COMMON INJURIES IN FENCING AND THEIR PREVENTION MEASURES ACCORDING TO LITERATURE DATA

The literature on fencing and sports injuries of this sport was studied to find out the causes of injuries and measures for their prevention, which determined the relevance and purpose of the study. It has been established that modern fencing is characterized as a technically and physically intensive sport that requires high speed, coordination and flexibility, where athletes perform sharp maneuvers, attacks and defensive actions that can lead to injuries even when using protective equipment. The analysis revealed the causes of injuries, their localization and nature, as well as preventive measures to reduce the risk of injuries among athletes. A comprehensive approach to the prevention of injuries in fencing effectively reduces the risk of injury to athletes and achieves better sports results.

Key words: fencing, sports injury, prevention.

УДК 796.86

Цап А. О.

студентка спеціальності 017 Фізична культура і спорт, Навчально-науковий гуманітарний інститут Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова (Україна, Миколаїв), nastacap538@gmail.com

Сокол О. В.

доцент кафедри фізичного виховання та спорту, Навчально-науковий гуманітарний інститут, Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова (Україна, Миколаїв), olgavs697@gmail.com

РОЗВИТОК ФЕХТУВАННЯ ЯК ВИДУ СПОРТУ

Фехтування – найстародавніший вид спорту. Термін «фехтування» походить від «fechten», у перекладі з німецької – володіти зброєю, боротися. Взагалі фехтування характеризується боротьбою двох або більше бійців на холодній зброї, з метою уразити противника уколом або ударом, при цьому самому лишитися неуразженим. Людина завжди боролася за виживання, полювала, вела загарбницькі та оборонні війни. Це було причиною появи та вдосконалення холодної зброї. Навчання воїнів починалося з раннього дитинства.

Ключові слова: Фехтування, рапіра, шпага, шабля.

Мета: надати необхідні теоретичні знання з фехтування та ознайомитися з історичними періодами розвитку фехтування.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення даних наукової та методичної літератури та джерел інформаційної мережі Інтернет.

Фехтування – це багатовіковий вид спорту, що оспівує мистецтво двобою на мечях. Два суперники сходяться у поєдинку, використовуючи витончену зброю та захисне спорядження. У боротьбі за те,

щоб першим набрати 15 очок, перевіряються рефлекс, рівновага і тактичні здібності.

Традиції фехтування беруть свій початок у Європі в XIV–XV ст. У цьому контексті воно слугувало військовою бойовою вправою. Перехід від фехтування з метою самозахисту до рекреаційної діяльності розпочався, коли італійський спортсмен Доменіко Анджело відкрив академію фехтування у 1760-х рр.

Згодом з'явилися офіційні змагання, і фехтування стало престижним видом спорту з всесвітньо

визнаними турнірами. Зображення фехтування в масовій культурі були поширені протягом усієї історії ЗМІ, від Гомеса Адамса з «Родини Адамсів» до Джеймса Бонда і телесеріалу «Дівчата Гілмор».

В умовах нового часу фехтування змінюється і стає найпопулярнішим видом спорту у багатьох країнах. Поширюються фехтувальні класи, зали, школи. В другій половині XIX ст. визначилися основні правила і програми офіційних змагань з фехтування, стандарти зброї та захисного приладдя.

У 1896 р. фехтування увійшло у програму сучасних літніх Олімпійських ігор. З 1924 р. до змагань олімпіади допускають жінок. У 1913 р. у Парижі 9 країн (Бельгія, Чехословаччина, Німеччина, Франція, Англія, Норвегія, Голландія, Угорщина) сформували виборний орган – Міжнародну Федерацію Фехтування (FIE).

У 30-ті рр. XX ст. було винайдено апарат – електрофіксатор уколів. І з 1931 р. всі змагання на шпагах проводяться при автоматичній фіксації уколів. З 1812 р. фехтування введено до програми Харківського Університету. З 1995 р. фехтування викладається у ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

Види фехтування

Спортивне фехтування – двобій на однойменній спортивній зброї (рапіра, шпага, шабля), який ведеться за правилами Міжнародної Федерації Фехтування (FIE).

Спортивно-прикладне фехтування – вид фехтувальних вправ зі спортивно прикладними елементами рукопашного бою. Це засіб фізичної підготовки військ і спеціальних частин: штиковий бій, короткою зброєю, малою лопатою, гвинтівкою, гранатометання.

Національне фехтування – з використанням старовинних національних видів холодної зброї (Японія – бамбукові шинай, Нанайське – на жердинах, Грузія – на мечях зі щитом).

Сценічне фехтування – мистецтво умовного бою на холодній спортивній зброї, спрямоване на видовищний показ володіння зброєю (театр, кіно). Викладається як дисципліна в театральних закладах освіти.

Історичне фехтування – реконструкція історичних битв з використанням старовинної техніки та тактики бою, копії старої зброї, спорядження, костюмів. Усі види фехтування можуть бути показовими, тобто, демонстрація бою у видовищних формах.

Історія та еволюція фехтування перетворили це мистецтво з бойової практики на всесвітньо відому спортивну дисципліну. Перші змагання відбулися у 1880 р. в рамках Великого військового турніру та конкурсу «Штурм зі зброєю у руках». Менш ніж за два десятиліття фехтування було представлено на деяких значущих міжнародних спортивних подіях.

Сьогодні чемпіонати світу організовує Міжнародна федерація фехтування (FIE), провідна організація у цьому виді спорту. Національні федерації фехтування, що входять до FIE, проводять місцеві

змагання, що передують Чемпіонату світу. Наприклад, Федерація фехтування США контролює Кубок Північної Америки [2].

Існує три дисципліни у сфері змагального фехтування, яке іноді називають спортивним. Основні відмінності між кожною категорією полягають у типі шпаги, що використовується, та правилах нарахування балів. Існує три види змагального фехтування:

- Рапіра – це, мабуть, найпопулярніший вид, в якому використовується легка, загострена шабля. Учасники можуть заробити очки, лише доторкнувшись до тулуба суперника після ініціювання атаки, як правило, за допомогою випадку вперед. У цьому стилі фехтування іноді зустрічається атака «флік», коли фехтувальники вигинають леза, щоб використовувати меч, як батіг.
- Шпага – у фехтуванні на шпагах використовується важчий загострений меч, тому фліки тут рідкісні. У цьому виді фехтування спортсмени можуть заробляти очки, уражаючи будь-яке місце на тілі суперника.
- Шабля – на відміну від вищезгаданих категорій, учасники змагань можуть використовувати всі сторони меча, а не тільки вістря, щоб набрати очки. Цільовою зоною для фехтування на шаблях є будь-яка ділянка тіла від талії до пояса, але за винятком кистей [3].

Влив культури фехтування поширюється за межі спортивних поєдинків. Це стало важливою частиною повсякденного життя багатьох людей, і явище, яке об'єднує людей різного віку та статусу. Багато клубів фехтування створюють дружню атмосферу для навчання та тренувань, що підтримує бажання активного розвитку. Спостерігаючи за традиційним фехтуванням, глядачі можуть дізнатися більше про культуру готовності до боротьби, як і витривалості духу. Фехтування стало для багатьох шляхом до самопізнання і вдосконалення, які цінуються не лише в спорті.

Сучасне фехтування містить у собі традиційні цінності, які передаються через тренування і змагання. Досвідчені фехтувальники підкреслюють важливість поваги до суперника та командної єдності. Традиції вносять нові проблиски в змагання, сприяючи розвитку спортсменів в різних аспектах. Тож важливо, щоб молоді фехтувальники завжди бачили перед собою великий вплив попередників, що надихають на великі досягнення. В даному контексті, фехтування формує цінності та навички, які виявляються корисними не лише на майданчику для поєдинків, а й у щоденному житті.

Отже, фехтування – це перевірена часом традиція, яка об'єднує культуру, історію і мистецтво бою. Це спорт, який передає глибокі цінності та сприяє розвитку майбутніх поколінь фехтувальників. Ті, хто бере участь у цьому виді спорту, будують не лише свою кар'єру, а й здатність змагатися на більшій арені соціуму. Вони долають бар'єри, стаючи сильнішими, витривалішими та згадають про трен-

ди. Ця традиція продовжує жити, плаваючи в собі дух спортивної честі по всьому світу.

Усі фехтувальні мечі виготовляються з низько-вуглецевої сталі, щоб забезпечити гнучкість, також вони мають тупе вістря, щоб запобігти травмам. Ось основні відмінності між трьома основними типами фехтувальної зброї:

- Рапіра – коли ти думаєш про фехтувальний меч, на думку спадає, швидше за все, рапіра. Рапіра важить близько 450 г, вона є найлегшою зброєю, її призначення – колоти. Вона також має невеликий захисний щиток по центру біля руків'я, щоб захистити фехтувальника від випадкового захоплення леза.
- Шпага – подібно до рапіри, шпага також є «колючою» зброєю, але вона трохи важча. Гарда також більша і трохи зміщена від центру, щоб захистити зап'ястя фехтувальника, оскільки у цьому стилі бали можна набрати за дотик до будь-якої точки тіла.
- Шабля – важить приблизно стільки ж, скільки й рапіра, але призначена як для рубання, так і для «уколу». Шаблі також мають накладки на кісточки пальців для захисту рук фехтувальника.

Фехтування – це один з найстаріших видів спорту, який розвивався та еволюціонував з розвитком людства, адже у минулому володіння зброєю відіграло вирішальну роль в боротьбі за виживання. Згодом фехтування трансформувалось у вид спорту. На сьогодні на Миколаївщині періоди розвитку фехтування збігаються з розвитком фехтування по всій Україні. (Дрюков О., Дьоміна О., Бусол В.). Сьогодні фехтування – олімпійський вид спорту першої категорії, який розвивається в 17 регіонах України, для семи з яких його визнано пріоритетним: Закарпат-

ська, Львівська, Миколаївська, Харківська, Хмельницька, Черкаська та м. Київ [1].

Фехтування вже сотні років перевіряє швидкість, точність і кмітливість бійців на мечях. Багато дисциплін цього виду спорту еволюціонували у сучасні змагальні формати, які ми знаємо сьогодні. Ти зможеш зміцнити безліч фізичних і розумових навичок, якщо вирішиш доєднатись до цієї давньої традиції. За словами Чамлі-Вотсона, немає нічого кращого, ніж витягнути меч і відчути, як світ тане перед очима, коли ти зосереджуєшся на першому ударі.

Висновки:

1. Стан фехтування, як виду спорту, постійно покращується. Розробляються нові правила, методики тренування та всебічно впроваджуються нові технології.
2. Як наукова дисципліна фехтування передбачає науково-методичне обґрунтування різноманітних аспектів теорії та практики підготовки спортсменів, формування навичок проведення науково-дослідної роботи, впровадження сучасних методів досліджень.
3. Фехтування стає все більш популярним видом спорту серед населення Миколаєва та України загалом.

Література

1. Бусол В., Дьоміна О. Фехтування в Україні: історія та сучасний стан. Навч. посіб. Київ, 2013. Ч. 1. 71 с.
2. Дьоміна О., Бусол В. Історична періодизація розвитку спортивного фехтування в Україні. *Спортивний вісник Придніпров'я*, 2013. № 3. С. 191–195.
3. Дрюков О. В. Періодизація історії формування та розвитку спортивного фехтування в Україні. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту*, 2017. № 3. С. 15–19.

Tsap A. O., Student of Speciality 017 Physical Culture and Sports, Educational and Scientific Humanities Institute of the Admiral Makarov National University of Shipbuilding, (Ukraine, Mykolaiv), nastacap538@gmail.com

Sokol O. V., Associate Professor of the Department of Physical Education and Sports, Educational and Scientific Humanities Institute of the Admiral Makarov National University of Shipbuilding, (Ukraine, Mykolaiv), olgavs697@gmail.com

DEVELOPMENT OF FENCING AS A SPORT

Fencing is the oldest sport. The term «fencing» comes from «fechten», translated from German – to own a weapon, to fight. In general, fencing is characterized by the struggle of two or more fighters with cold weapons, with the aim of striking the opponent with a jab or blow, while remaining unscathed. Man has always fought for survival, hunted, waged wars of aggression and defense. This was the reason for the appearance and improvement of cold weapons. Soldier training began from early childhood.

Key words: fencing, rapier, sword, saber.

ЗМІСТ

ДИЗАЙН

<i>Матійко Н. О., Дюміна К. М.</i>	Концептуальна модель бренд-дизайну в умовах цифрової конкуренції.....	3
<i>Матійко О. В., Куприяненко А. О.</i>	Вплив просторового макетування на естетичні та функціональні аспекти дизайну інтер'єру.....	5
<i>Портнов Д., Кульчинська В.</i>	Творчі студентські виставки в контексті формування навичок студентів-дизайнерів	7
<i>Сергієнко О. М., Кульчинська В. А.</i>	Використання виробів зі скла в оздобленні мінімалістичного інтер'єру.....	9
<i>Сергієнко О. М., Толкушкіна А.</i>	Фотографія як засіб сюжетної організації літературного твору	11
<i>Чигінцев С. І., Чигінцева О. В.</i>	Основні етапи при проєктуванні елементів дитячого майданчика.....	13
<i>Данильченко Н. В., Гавловська Д.</i>	Інтеграція конкурсів з дизайну в навчальний процес.....	14

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І ОЛІМПІЙСЬКИЙ СПОРТ

<i>Багбеков Т. Р., Савіна О. Ю.</i>	Розвиток тенісу як олімпійського виду спорту	16
<i>Бровко А. С., Сокол О. В.</i>	Кікбоксинг сольні композиції (музичні форми)	23
<i>Бурдін Д. С., Савіна О. Ю.</i>	Психосоціальна та фізична реабілітація ветеранів війни на Миколаївщині	25
<i>Гриник Є. І., Бірюк С. В.</i>	Історичні аспекти розвитку легкої атлетики на Миколаївщині.....	28
<i>Дон А. Г., Савіна О. Ю.</i>	Тенденції управління сферою фізичної культури і спорту в умовах глобалізації	31
<i>Дратман Л. С., Сокол О. В.</i>	Художня гімнастика як специфічна система фізичного виховання дівчат.....	35
<i>Кузікова Р. С., Деркач В. М.</i>	Особливості етапу початкової спортивної підготовки у важкій атлетиці	37
<i>Марцінковський І. Б., Єремєєва Є. А.</i>	Поширені травми у художній гімнастиці та заходи їх попередження (огляд літератури)	40
<i>Марцінковський І. Б., Єрофєєнко А. Д.</i>	Поширені травми у фехтуванні та заходи їх попередження за даними літератури	44
<i>Цап А. О., Сокол О. В.</i>	Розвиток фехтування як виду спорту	47

СУЧАСНІ МОВИ І ПРИКЛАДНА ЛІНГВІСТИКА

Єганова Л. Л.	Особливості викладання німецької мови як другої іноземної після англійської.....	50
Литвинова А. Д., Ворчакова І. Є.	Автоматичний переклад юридичних текстів: аналіз неточностей і їхні правові наслідки	52
Філенко У. Ю.	Особливості функціонування вторинних текстів у сучасному комунікативному просторі (на матеріалі детективного дискурсу)	54

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ

Бобіна О. В.	Третій рік навчання під час війни (2024): побіжний звіт директора ННГІ.....	57
Кравчук О. Ю., Гордієнко Д. О.	Практики забезпечення політичної безпеки в державі: міжнародний досвід	60
Матвієнко Л. В.	Спогади мешканців селища Первомайське: реалії лютого 2022 року.....	63
Оліфірова М. В., Матвієнко Л. В.	Особливості становища бізнесу на Миколаївщині, зумовлені російсько-українською війною 2014–2024 рр.	64
Сонечко О. С.	Рекреаційні та природні ресурси Миколаївщини: можливості відновлення	66
Сонечко О. С., Сугакова П. В.	Проблема водопостачання міста Миколаєва в умовах військової агресії: виклики та медико-соціальні наслідки	68

ПСИХОЛОГІЯ

Домашевська Д. П., Литвиненко І. С.	Розвиток емоційної регуляції як стратегія соціальної адаптації осіб з обмеженими фізичними можливостями	70
Кудряшова Д. С., Литвиненко І. С.	Протидія та попередження булінгу в закладах освіти	72
Ларченко І. В.	Локус контролю як чинник професійного самовизначення, стресостійкості та ментального здоров'я випускників професійно технічних навчальних закладів в умовах стресогенності	74
Литвиненко І. С., Вітко Ю. С.	Особливості прояву пізнавальної активності у старшокласників у процесі навчально-пізнавальної діяльності	78
Литвиненко І. С., Догарева В. В.	Смислоутворення як чинник переживання травматичного досвіду	81
Литвиненко І. С., Жело Ю. В.	Організація інклюзивного навчання для дітей з особливими освітніми потребами в закладах дошкільної освіти	83
Литвиненко І. С., Жереги О. В.	Особливості використання почуття гумору як ресурсу психологічного подолання перешкод.....	86
Литвиненко І. С., Козирева Є. В.	Психологічна допомога членам сімей загиблих воїнів.....	89
Литвиненко І. С., Манзарук Н. О.	ПТРС у дітей, які пережили психотравмуючі події.....	91
Литвиненко І. С., Розумяк С. О.	Психологічні особливості попередження конфліктів у подружній сім'ї	92

Литвиненко І. С., Мочалова О. В.	Особливості мотивування на здоровий спосіб життя студентської молоді в сучасних реаліях українського суспільства.....	94
Литвиненко І. С., Тимченко С. О.	Психологічна готовність дітей дошкільного віку до навчання в школі.....	97
Миргородський С. О., Литвиненко І. С.	Агресивні реакції та шляхи їх корекції в молодших школярів	99
Олексюк О. М., Гучек О. В.	Структура психологічної готовності психологів до професійної діяльності.....	101
Олексюк О. М., Коваль А. С.	Психологічна характеристика юнацького віку в сучасних умовах.....	103
Олексюк О. М., Козут О. В.	Стресові фактори в умовах професійної діяльності вчителя.....	105
Олексюк О. М., Приходько О. А.	Механізми психологічного впливу реклами на світогляд молоді	107
Сінченко В. М., Коренева Ю. П.	Війна і дитинство на Миколаївщині: психологічні наслідки та прогноз на майбутнє.....	109
Чугуєва І. Є., Болотня Г. Б.	Тривожність як сучасна психологічна проблема та методи її подолання.....	111

ЛІТЕРАТУРНІ СТОРІНКИ

Сонечко О. С.	Наші янголи... ..	114
	Хвили тихої, мілкої Балтики... ..	114
	Мій дім... ..	115
	Місто в гірлі Інгулу... ..	115
ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ ТА ОФОРМЛЕННЯ НАУКОВИХ СТАТЕЙ.....		119
ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ СТАТТІ		120
ВИПАДКИ СКОРОЧЕНЬ, ЩО ЧАСТО ТРАПЛЯЮТЬСЯ У НАУКОВИХ ТЕКСТАХ		121

Наукове видання

ГУМАНІТАРНИЙ ВІСНИК НУК

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 17

Редколегія не завжди поділяє погляд авторів статей.
За достовірність викладених фактів відповідальність несе автор.

Формат 60×84¹/₈. Ум. друк. арк. 14,2. Тираж 100 пр. Зам. № 3012-1.

Поліграфічне підприємство СПД Румянцева Г. В.
54038, м. Миколаїв, вул. Бузника, 5/1.
Свідоцтво МК № 11 від 26.01.2007 р.